

РЕШЕНИЕ

№ 1223

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110217151 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от П. П. С. против издаден срещу него електронен фиш (ЕФ) Серия К № 4685174 от СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 600,00 /шестстотин/ лева.

С жалбата, по която е образувано делото се претендира издаване на обжалвания ЕФ при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила /незаконосъобразност/ – свързани с връчването на фиша при отказ; липса на информация за дата на издаване на фиша, на имената на издалия го служител, липса на посочена информация за ред и срок за обжалване и информация относно годност на техническото средство, с което е установено нарушението. Претендира се, че е нарушен законът с това, че ЕФ е издаден за деяние установено с мобилна камера, а не стационарна такава. Поддържа се, че не са спазени изискванията на Наредба №81213-532 от 2015 г., както и че

не е приспаднал и отчетен допустимият толеранс на отклонение при измерването на скоростта. Счита се, че не са спазени сроковете по чл.34 ЗАНН. Пзовава се на чл.82, ал.1, б.“а“ от ЗАНН, на което основание счита, че административното наказание глоба, наложено с обжалвания фиш не следва да бъде изпълнявано. С тези съображения моли за отмяна на обжалвания ЕФ, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, след редовно призоваване по реда на чл.180, ал.2 НПК, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна - СДВР, също не се представлява. Постъпили са писмени бележки по делото, които обаче не са подписани, поради което не следва да бъдат коментирани.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП: от представената от АНО разписка е видно, че обжалваният ЕФ е бил връчен на жалбоподателя на 02.12.2023 г. /както той сам твърди в жалбата си/, но поради отказа му да подпише разписката за връчване, същата е оформена с подписа на един свидетел, който е удостоверил връчването при отказ, а жалбата е подадена на 05.12.2023 г.

Жалбата е подадена от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити и производството по делото е редовно образувано пред Районен съд-София.

Софийският районен съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 31.03.2021 г. в 10:26 часа, преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип "TFR1-M" с №653, заснела лек автомобил марка/модел „*****“, движещ се в гр. София, по бул.“Н. Й. Вапцаров“ срещу НСО, с посока на движение от бул. „Драган Цанков“ към бул. „Черни връх“, с превишена скорост – 93 км/ч (след приспаднал толеранс от 3 км./ч. от реално измерената скорост от 96 км./ч.), при максимално разрешена скорост за населено място от 50 км./ч., въведено с общото ограничение, предвидено в разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетото МПС с

рег. № *****, било установено, че същото е регистрирано на името на жалб. П. С. /съгл. представената справка по делото/, поради което за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП срещу него в качеството на собственик на МПС, с което е извършено нарушението е издаден обжалваният ЕФ серия К №4685174. Фишът е издаден на 10.04.2021 г., видно от представената справка от АИС-АНД.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с "електронен фиш" като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП: „*При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.*“

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ел. фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол

работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган. Присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, по смисъла на § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП се отнася към момента на извършване на контрола с техническото средство, а не към момента на издаване на електронния фиш, с оглед на което съображенията в жалбата в този смисъл се явяват ирелевантни.

В мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство, в случаите в които патрулният автомобил, в който е разположено техническото средство не е в движение или в случаите, в които автоматизираното техническо средство се позиционира върху участък от пътя. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - преносими и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, в това число и софтуера за обработка на

доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програма, генерираща снимковия материал, което следва да е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните/преносими системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство, чиято скорост е измерена от скоростомера. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 ЗДвП, посоката на движение на автомобилите, които се заснемат, вида на автоматизираното техническо средство /преносима система за контрол на скоростта/ и данни за извършена периодична метрологична проверка, обективирана в представения протокол от проверка №9-38-20/23.10.2020 г., издаден от сертифицирана лаборатория за проверка на анализатори за алкохол в дъха и радар скоростомери. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото, като е приложен и съответният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта – л.14 от делото. Видно от протокола, приложен на л.11 по делото, системата за видеонаблюдение и контрол е преминала последваща метрологична проверка, установяваща както съответствие с метрологичните характеристики и изисквания, така и годност за експлоатация до 23.10.2021г. Видно от представените доказателства – Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835, издадено от БИМ за техническото средство, с което е измерена скоростта, същото е одобрено и макар и със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г., то съгласно чл.30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, с намиращите се в употреба средства за измерване е възможно да бъде извършван контрол на правилата за движение по пътищата, стига да отговарят на изискванията на чл.43 от Закона за измерванията – да са

преминали последваща метрологична проверка, от която да се установи съответствие на мертологичните им характеристики с изискванията към тях, както и да изпълняват предвиденото си предназначение. В конкретния случай, видно от представения протокол от проверка №9-38-20/23.10.2020 г., техническото средство, с което е извършено измерването на скоростта отговаря на изискванията на чл.43 от Закона за измерванията.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера тип "TFR1-M" с №653, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта в конкретния пътен участък. Ето защо, съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. С оглед на това се приема, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, поради което за същото законосъобразно е санкциониран с електронен фиш отговорното лице по чл.188, ал.1, пр.1 ЗДвП.

Спазено е и изискването, предвидено в разпоредбата на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно която: *„При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда“*, като в конкретния случай е представен и протокол за използването на АТСС /на л.14 от делото/, както и снимка на разположението на уреда в полицейския автомобил /на л.15 от делото/, от които е видно, че заснемането е извършено при стационарно положение на АТСС.

Видно от представената снимка, към момента на заснемането, в обсега

на центриране на камерата на техническото средство е именно процесният лек автомобил марка/модел „Фолксваген Пасат“, с рег. №*****, с оглед на което не възникват каквито и да е съмнения, че именно неговата скорост е засечена от техническото средство, доколкото снимката съдържа всички необходими реквизити.

Представени са всички надлежни доказателства, от които се установява, че е спазен и редът за използване на АТТС, предвиден в разпоредбите на чл.6-12 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТТС за контрол на правилата за движение по пътищата, като в представения протокол за използване на АТТС са описани всички обстоятелства, при които е извършен контролът.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, понеже автомобилът е заснет с преносима система за контрол на скоростта в стационарно положение на камерата и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението и ясно се вижда регистрационният номер на автомобила, чиято скорост е регистрирана от техническото средство. Съгласно разпоредбата на [чл. 188, ал.1 от ЗДвП](#), собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

В случай, че не собственикът на МПС, е управлявал автомобила, а друго лице, съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал.5 от ЗДвП](#), след получаване на електронния фиш, в 14-дневен срок същият има право да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай, именно в изпълнение на тази процедура, жалб. С. е санкциониран в качеството на собственик на МПС, при управление на което е извършено нарушението.

Съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал.11 от ЗДвП](#), влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Самият електронен фиш е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него освен, че се установява нарушението, се налага и конкретно наказание за това нарушение. Тоест тук процедурата е

различна от тази по ЗАНН, като нямаме отделен АУАН и НП, а двата акта са инкорпорирани в електронния фиш. Разлика се установява с АУАН и НП относно формата на ЕФ, неговите съдържание, реквизити и процедура по издаване, от което следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В конкретния случай в ЕФ са описани подробно всички обстоятелства по извършване на нарушението от обективна страна и възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити във връзка с извършеното нарушение, а именно: дата, място, начин на извършване на нарушението и самоличност на нарушителя. Посочено е ограничението, което е предвидено за съответния пътен участък от населеното място, а именно 50 км./ч., което ограничение съответства на общото ограничение, предвидено в разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Разликата в засечената скорост от 96 км/ч, посочена на снимковия материал и посочената в ел. фиш наказуема скорост от 93 км/ч /съответно превишение с 43 км/ч на максимално допустимите 50 км/ч. за населено място/, се дължи на така наречения "толеранс", който представлява възможната грешка при засичането на скоростта. Този толеранс, съгласно Протокола от проверка на АТТС е 3км./ч. от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно с тези 3км./ч., когато същата е под 100 км./ч., както е в настоящия случай. Точно заради това не може да се говори за нарушаване правата на жалбоподателя. Напротив, правата му са напълно защитени, тъй като евентуално възможната грешка при отчитането на скоростта, която в случая се равнява на 3км./ч. от засечената скорост е приспадната в негова полза /96-3 се равнява на 93 км./ч./

Не е налице нарушаване и на разпоредбата на чл.34 от ЗАНН, доколкото видно от представената справка от АИС АНД обжалваният ЕФ е издаден на 10.04.2021 г. за нарушение извършено на 31.03.2021 г., съответно в рамките на 1-годишния срок от извършване на нарушението и в 3-месечния срок от установяване на нарушителя, дори и да се приеме, че той е бил известен още към датата на нарушението. Връчването на ЕФ на 02.12.2023 г. няма

отношение към сроковете по чл.34 ЗАНН, а само и единствено поставя началото на срока за обжалване по чл.189, ал.8 от ЗДвП, а считано от датата на нарушението не са изтекли сроковете по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК или чл.80, ал.1, т.5 от НК

Според чл.21, ал.1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км./ч., посочени изчерпателно в тази алинея, а съгласно ал.2 - когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

В конкретния случай жалбоподателят е нарушил именно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, понеже се е движил с автомобила си с по-висока от максимално разрешената скорост за движение в населено място от 50 км./ч.

Санкционната норма на чл.182, ал.1 от ЗДвП /в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението/ предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 5 – за превишаване над 40 км./ч. - с глоба 600 лв. Именно глоба в посочения размер и на посоченото правно основание е наложена на жалбоподателя, с оглед на обстоятелството, че е превишил разрешената максимална скорост в населено място с 43 км./ч.

Предвид гореизложеното, съдът прие, че правилно и законосъобразно е издаден обжалваният електронен фиш за реализиране административно-наказателната отговорност на жалбоподателя във връзка с извършване на констатираното нарушение, установено с автоматизирано техническо средство и същият следва да бъде потвърден.

Доколкото наказанието е в абсолютно определен размер, същото не подлежи на намаляване по арг. от чл.27, ал.5 от ЗАНН.

Мотивиран от изложените фактически и правни съображения и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 129 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия № 4685174, издаден от СДВР, с който на П. П. С., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено

административно наказание "Глоба" в размер на 600,00 /шестстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____